

SPORT IN BEELD

GEILLUSTREERD WEEKBLAD, UITGEGEVEN DOOR M. A. & A. O. J. REES

REDACTIE- EN ADMINISTRATIE-ADRES:
JULIANAstraat 21, POSTBOX 44, HAARLEM
TELEFOON 13776 - GIRO-NUMMER 162900

Abonnementsprijs: f3.— per 3 maanden
Ned. Oost- en West-Indië f15.— per jaar
Buitenland f18.— per jaar
Losse nummers f0.25

Tijdens de te Haarlem gehouden atletiek-wedstrijden tusschen Haarlem - en de rest van Nederland, welke door de „Rest” werd gewonnen, slaagde de estafette-ploeg van Vlug en Lenig erin het record over 4 x 400 M. te verbeteren met $\frac{2}{10}$ sec. en dit te brengen op 3 min $27\frac{7}{16}$ sec. Op de foto de heeren van Vlug en Lenig. V.l.a.r.: Jansen, Bijlstra, Dop, Geurts en in het midden Reysenbach, (masseur). (Foto Polygoon).

RIE NIE

BANDENREPARATIE

kleine bus f 0.50

grote bus f 0.95

C. VAN DIJK — ROTTERDAM

STATIONSWEG 47-49

TELEFOON. 22111

Zeilwedstrijden van gisteren en van morgen

door J. G. A. Janssen

In deze Augustusdagen, nu vier jaar geleden, streed de Nederlandsche Jollenkampioen, Willem de Vries Lentsch, op het Buiten-IJ voor de Olympische eer; bond op de Zuiderzee Pluijgers den strijd aan tegen de zesmeters uit twaalf andere landen, na eerst een verwoeden kamp te hebben uitgevochten met Carp om de eer ons land tijdens de Olympische Spelen te mogen vertegenwoordigen; een kamp, die ons land in ieder geval een onzer beste zesmeterzeilers heeft gekost. Op de Zuiderzee ook voer Van Hoolwerff de Hollandia, onze Nederlandsche achtmeter, bijna ter overwinning....

En nu er na vier jaren opnieuw Olympische Spelen worden gehouden, vertegenwoordigen de gebroeders Maas ons land alleen in de klassen der kleinere schepen. De Hollandia, die eens de Coppa d'Italia won, is van het wedstrijdterrein verdwenen; van onze eens roemruchte zesmetervloot, waarvan de Hollands Hope en de De Ruyter — om er maar een paar te noemen — triomphen vierden ook in het buitenland, rest een schamel overschot. En nu zou het zeker niet onmogelijk zijn geweest, dat Nederland ook ditmaal in de internationale zesmeterklasse zou zijn vertegenwoordigd, indien de Olympische zeilwedstrijden wat dichterbij huis waren gehouden dan te Long Beach, maar een kans op succes zou een van de beide overgebleven Nederlandsche zesmeters toch zeker niet hebben gehad, gezien de resultaten van de Lou in Cowses.

Neen, wij zijn er sedert 1928 in de klassen der groote wedstrijd-schepen hard op achteruit gegaan en als wij de wedstrijden van dit seizoen de revue laten passeeren, dan kunnen wij die enkele races tusschen de Edith en de Lou wel buiten beschouwing laten, omdat die twee overgebleven zesmeters, en wat uitrusting betreft en wat de bemanning aangaat, niet meer op wedstrijdzeilen zijn

ingesteld, zooals onze zesmetervloot van een vijftal jaren geleden dat was. Toch mogen wij Garbrecht en Proehl dankbaar zijn, dat zij in het begin van dit seizoen op enkele wedstrijden hebben gezeild, want hun deelneming heeft als 't ware die wedstrijden, waarvoor de animo maar heel klein was, gered. Er is altijd aangenomen, gezien de resultaten, dat de Edith sneller zou zijn dan de Lou en dit deed de wedstrijden in de zesmeterklasse nog eenzijdiger worden dan zij al waren door het feit, dat er telkens slechts twee concurrenten startten. Bij de laatste wedstrijden van „Braassemmermeer" is echter gebleken, dat de Lou, met Cor van Staveren aan den helmstok, niet in snelheid voor de Edith behoefte onder te doen en dit feit kan aan de animo in de zesmeterklasse ten goede komen. Mochten de onzen dan bij de wedstrijden van de „Koninklijke" eind Augustus, wat buitenlandse concurrentie krijgen, dan zou dit seizoen ook voor de zesmeterklasse per saldo nog niet zonder winst zijn geweest; althans zouden wij er vergeleken bij verleden niet op achteruit zijn gegaan. En dat is al veel in dezen tijd, waarin er niet veel geld is voor een luxe-sport, als de zeilerij nu eenmaal is. Want wij zijn dit seizoen niet met veel optimisme begonnen.

Groote schepen, kon men op onze wateren niet veel verwachten, want zij waren opgelegd of verhuurd of verkocht naar het buitenland. En toen de eerste wedstrijden in dit seizoen een zeer teleurstellende deelneming lieten zien ook in de klassen der kleinere schepen scheen het, dat het kleine beetje optimisme nog misplaatst was geweest en de geheele zeilerij op sterven na dood was. Totdat plotseling nu midden in het seizoen het geheele aspect veranderde en twee elkaar direct opvolgende zelfstijningen, de Kaagweek en de jubileum-wedstrijden van „Loosdrecht", onweerlegbaar aantoonde, dat de zeilerij allerminst dood is, maar springlevend en dat wij, ondanks de ongunstige tijden, zelfs van vooruitgang mogen spreken. Want is het geen verheugend teken, dat in een zeer korten tijd een vrij groote vloot is gevormd van de sierlijke, snelle en modern getuigde wedstrijd-scheepjes als de sharpies? Wij kunnen den Loosdrechtenaar Huisken niet dankbaar genoeg er voor zijn, dat hij deze goedkope wedstrijd-scheepjes in ons land introduceerde. De toekomst van deze nieuwe klasse lijkt ons verzekerd. Is het verder niet verheugend, dat de animo in de jollen-klassen nog steeds blijft toenemen; dat wij in de A-jollen niet meer een of twee „hervorragende" zeilers hebben, maar dat alle A-menschen

HUPMOBILE

A NEW CAR FOR A NEW AGE

meer kracht
meer snelheid
meer comfort
meer luxe
meer veiligheid

Vraagt onze brochure:
De 100 voorbeelden
van HUPMOBILE 1932
in beeld. 100 plaatjes
maken het U
aanschouwelijk
6- en 8-cyl. in prijzen vanaf
fl. 3290 tot fl. 6850
MET FREEWHEELING

Imp. N.V. 's-GRAVENHAAGSCHE AUTOMOBIEL IMPORT MIJ.
KONINGINNEGRACHT 10 — 's-GRAVENHAGE

Agenten: Voor 's-Gravenhage: N.V. Haagsche Automobiel Maatschappij
Koninginnesgracht 10-II. — Voor Rotterdam: N.V. A.M.I.C.O., Schiedamsche
Singel 117-119. — Voor Amsterdam: N.V. N.A.V.I.M., Overtoom 329-333
Voor Arnhem: Automobielbedrijf Van Heel & Co. — Voor Groningen:
Voorthuis Automobielbedrijf Onderneming — Voor Zeeland: Firma R. A.
Visser, Terneuzen.

De Rotterdamsche Zeilvereeniging heeft Zondag j.l. wedstrijden georganiseerd op de Kralingsche Plas. Op de foto ziet men v.l.n.r.: „Maas" (F. Smit Jr.), „Jan" (H. Veldhuizen) en „Maas" (H. de Goederen). (Foto Polygoon)

Hierboven nog een foto van de Zeilwedstrijden op de Kralingsche Plas, genomen tijdens den strijd der 12-voetsjollen. (Foto Polygoon).

stuk voor stuk goede jollenzeilers zijn en getuigt het ook niet van vooruitgang, dat onze B.M.-vloot steeds groeit? Maar toch zouden wij die vooruitgang niet als eerste conclusie willen trekken uit het succes van een Kaagweek of van „Loosdrecht”. Veeleer zouden wij willen constateeren, dat het succes van wedstrijden afhankelijk is van het aantal dagen, dat voor die wedstrijden beschikbaar is. Men trekt vijf dagen naar De Kaag of naar Loosdrecht, maar men heeft vooral nu de kosten niet over voor twee wedstrijddagen, vooral niet als die dagen dan nog buiten de vakantie vallen. Scherper nog dan vroeger komt de noodzaak van combinatie van wedstrijden tot wedstrijdreeksen naar voren, waarbij verschuiving van wedstrijd-data van het voor- en naseizoen naar het volle seizoen eveneens noodzakelijk is.

Wij kunnen moeilijk alle resultaten der tot dusver gehouden wedstrijden uitvoerig behandelen en moeten derhalve hier en daar een greep doen uit de conclusies en beschouwingen, waartoe de „wedstrijden van gisteren” aanleiding geven om daaraan dan een enkele opmerking vast te knopen over de „wedstrijden van morgen”. Er is dan in de eerste plaats de regenboogklasse, welke aller belangstelling nog steeds blijft behouden en ook volkomen verdient. De groote velden, die op De Kaag b.v. starten, leveren nog steeds een mooi en levendig schouwspel op. Verrassend voor velen is dit seizoen zonder twijfel het succes van Van der Steur. Wel is waar ontbraken in tal van wedstrijden zijn ernstigste concurrenten, als Willem van der Mey en Cor van Staveren, maar wij willen er even aan herinneren, dat Van der Steur ook al aan het einde van het vorige seizoen een opkomend zeiler was van wien veel mocht worden verwacht en die nu met een uitstekend getrainde bemanning — het volkomen aan elkaar gewend zijn is zoo'n heel groot voordeel — die verwachtingen niet heeft beschaamd en puike regenboogzeilers als de Friezen Oppenhuizen en Hendriks, op volkomen regelmatige wijze heeft geklopt. Maar Van der Steur is er nog allerminst. Tot dusver had hij het voordeel van het eigen water en daarom zijn wij nieuwsgierig naar zijn prestaties in Sneek, het groote zeilfeest in het Noorden, dat gaat beginnen als dit blad onder de oogen van onze lezers komt en waarvoor de belangstelling van Hollandsche zijde ditmaal ongekend groot is. De Rotterdamsche Zeilvereniging

die tot dusver ook een vrij groot regenboogveld op den plas bracht, voelt die concurrentie van Sneek wel terdege. Op het Sneeker water zijn Dirk Oppenhuizen, Hendriks en Zwart, om maar enkele Friezen te noemen, moeilijk te slaan en daarenboven zal Van der Steur ook weer Willem van der Mey tegenover zich vinden, die er geen onbekende is, evenmin als Hans Nathan, die er het eerste jaar, dat hij er met zijn „Braasemermeer” kwam de prijzen wegsleepte en die nu zoo langzamerhand met Peet Schieffer wel weer op een regenboog zal zijn ingezeild. Het Hollandsche contingent, dat ditmaal de Zuiderzee overgaat is wel van dien aard, dat er een spannende Friesland-Holland wedstrijd mag worden verwacht. Er zullen verder zoo hier en daar op andere wedstrijden nog wel regenbogen varen, maar behalve Sneek en de Na-Kaag zullen vooral de wedstrijden van de „Koninklijke” van belang kunnen zijn, omdat daar de wedstrijdbaan op de Zuiderzee, zoo heel andere eischen stelt aan stuurman en bemanning als het binnenwater. Wij hopen, dat al onze goede regenboogzeilers — memoreeren wij nog even het succes van een B-zeiler. De Wit met de Saenden, die ook in Sneek zal starten — elkaar ook op de Zuiderzee zullen ontmoeten.

De Zuiderzee zal ook het voornaamste wedstrijdterrein zijn van de vijf-en-veertigers. In deze klasse viel dit seizoen een belangrijke aanwinst te boeken, doordat de oude Belgische Oiseau Bleu onder den naam van Rietepiet ging deel uit maken van onze helaas niet meer groote wedstrijdvloot in de U-klasse. Er zijn nog vijf-en-veertigers genoeg in de vaart, maar jammer genoeg alleen als toerschepen en zoo is er slechts een kleine kern van wedstrijdzeilers als Kalis, Molenaar, Fenenga en Vermaat, waarbij dan nu Hellema is gekomen. Veel succes heeft tot dusver de Rietepiet nog niet gehad, maar de Oiseau Bleu was geen slecht schip en het schijft vooral voor licht weer te zijn gebouwd. Het gaat in de U-klasse doorgaans tusschen Molenaar en Kalis, welke laatste den hoofdrij won tijdens de Kaagweek. Maar er was toch geen uitgesproken meerderheid van de Coppelstock, die met zijn gaffeltuig op De Kaag het trof met veel wind. Ook Fenenga heeft tot dusver goed gezeild, al bleef hij steeds bescheiden tweede.

Wij zouden zoo zeggen, dat de jongste wedstrijdklasse, die der sharpiejollen, al haar hoogtij heeft gevierd, want wij gelooven niet, dat er op een der komende wedstrijden zulke groote sharpie-velden zullen zijn als op De Kaag of in Loosdrecht. En zeker zullen wij dit seizoen geen internationale wedstrijden meer krijgen in deze mooie klasse, zooals dit in Loosdrecht het geval was. Het merkwaardige van dit internationale treffen is wel geweest, dat in de team-wedstrijden de buitenlanders heel wat betere resultaten boekten, dan in de open wedstrijden. De „Norddeutsche Regatta Verein” won n.l. den groepswedstrijd met een gelijk aantal punten als de „Koninklijke”, maar in de open wedstrijden kwamen Brix Förster en Wilzer er maar heel weinig aan te pas. Hier was vooral de Kaagzeiler Wilton de man, die vier van de vijf races won en blijkbaar wind moet hebben, gezien het feit, dat hij ook tijdens de Kaagweek op de winderige dagen de beste resultaten bereikte. Bij licht weer liep de Jowie, met haar bouwmeester Wester aan den helmstok, het snelste. Jammer, dat Wester in Loosdrecht ontbrak. De snelheid van de sharpies verschilt onderling overigens een straat en dit is dan o.i. ook een geïnteresseerde reden om spoedig tot splitsing van deze klasse in een A- en een B-afdeeling over te gaan, waartoe de steeds grooier wordende velden trouwens vanzelf wel zullen dwingen.

VOOR BOVENSMERING

Verzekert een 2 tot 4 maal langeren levensduur aan Uwe motor . . . welke carburator U ook hebt.

VRAAGT INLICHTINGEN:

HEERENGRACHT 63 - AMSTERDAM, TELEF. 33929

Vorige week werd op het H.C.C.-terrein te Den Haag een cricketwedstrijd gespeeld tusschen Old Boys (Zwitserland) en H.C.C., welke door de Hagenaars werd gewonnen. Hierboven ziet men het Zuos-team. (Foto Polygoon)

Verder valt er op te wijzen, dat het zeilen van heel wat stuurlieden in deze klasse nog zeer veel te wenschen over laat en dat werkt natuurlijk ook de groote onderlinge verschillen in de hand, want de sharpies zijn zeer gevoelige scheepjes.

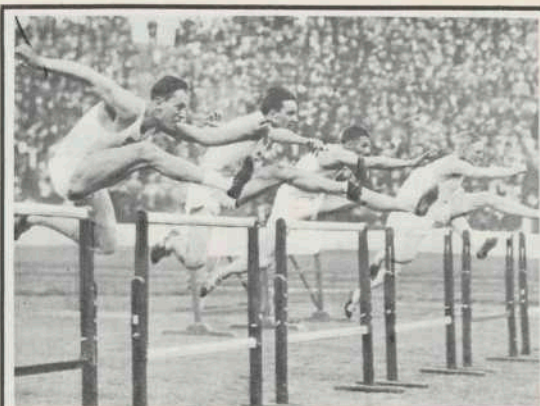
Wij hadden het hierboven reeds over de nog steeds groeiende animo voor de twaalfvoetsjollen-klasse en over het verblijdende feit, dat er in de A-afdeeling door allen vrijwel even goed wordt gezeild. Bijna alle wedstrijden gaven een groote wisseling van uitslagen in de verschillende races en wij voorzien hetzelfde tijdens de wedstrijden van de Rotterdamse Zeilvereniging, die zoowel in A, als in B zeer groote velden aan den start brengt. Wij zouden daarom niet graag willen zeggen, waar wij onze beste jollenzeilers moeten zoeken. In Rotterdam, op De Kaag, in Loosdrecht, onder de Zaankanters....? De Rotterdammer Huybers behaalde dit seizoen opnieuw het nationale jollenkampioenschap, maar tijdens die wedstrijden ontbraken enkele goede jollenzeilers en daarna zijn de prestaties van den kampioen niet beter geweest dan die van de overige A-zeilers. Misschien maken de resultaten van de vele nog komende wedstrijden later in het seizoen een rangschikking mogelijk. Wij mogen echter wel constatareeren, dat „Loosdrecht” de

EEN REIS OM DE WERELD PER ARIEL 4 CYLINDER ZIJSpanCOMBINATIE

Door de heeren
J. K. BREDERODE
en
RUD. PINECKER

Importrice
N. V. HANDEL-
MAATSCHAPPIJ
R. S. STOKVIS
& ZONEN
ROTTERDAM

KAMPIOENEN

Wat een houding. Wat een actie. Daarvoor is training noodig. En weet U, waar U het beste mee traint

MET OVOMALTINE

OVOMALTINE is een extract uit natuurlijke voedingsmiddelen, waaraan alle ballaststoffen onttrokken zijn. Bovendien is het zeer licht verteerbaar. Dat het goed is, wordt bewezen door de talrijke verbruikers. Allen die veel arbeiden, moesten regelmatig OVOMALTINE gebruiken. Maakt U er ook eens een begin mee.

Voor 70 ct. verkoopt elken Apotheker en drogist U reeds een busje. Werkelijk, OVOMALTINE versterkt ook U

beste jollengroep heeft, want Bohré, Gallé (De Jong) wonnen vrijwel alle teamwedstrijden — op de zeer sterke Hamburger Segel Club met zeilers als Paul Mylius en Friedl Völker bleven zij slechts een punt achter in de wedstrijden om de Zilveren Jol — en deze prestaties waren te verdienstelijker, omdat „Loosdrecht” uitstekende jollenzeilers als Bob en Jan Maas miste. Uit de B-afdeeling noemen wij Van den Berg, Van Brummelen en L. de Wit als de meest op den voorgrond tredende zeilers, terwijl bij de dames mej. De Visser, mej. Oudshoorn van de eerste plaats gaat verdringen.

Voor het overige kunnen wij volstaan met enkele algemeene opmerkingen. In de B.M.-klasse boekten Broeders tijdens de Kaagweek, Kröger in Loosdrecht de beste resultaten. Wij zagen echter te weinig een groot veld B.M.-ers in een wedstrijd om een juiste beoordeeling te kunnen geven van de prestaties in deze klasse. De animo in de Vrijbouterklasse vermindert de laatste jaren langzaam maar zeker. Het verschil in snelheid dezer scheepjes is veel te groot. De Sam Cornelissen II van Loeff wint strijk en zet met een straat. In de Treubklasse is het aantal aan wedstrijden deelnemende schepen thans tot drie gedaald. Buiten Haarlem is er blijkbaar geen belangstelling voor. De eenige jaren geleden ingestelde Sterklasse is al evenmin een succes en de Scheldejollen zijn heelemaal van onze wedstrijden verdwenen.

De Zaanlandsche vierde in het begin van het seizoen op luisterrijke wijze haar gouden feest. „Loosdrecht” werd dezer dagen twintig jaren en zoo is al-met-al het onder minder gunstige omstandigheden begonnen seizoen 1932 tot dusver nog zoo slecht niet verlopen en zonder twijfel zullen de „wedstrijden van morgen” nog veel goede zeilsport brengen.

CAFE RESTAURANT VAN TUYLL

Amstelveensche Weg tegenover
het Stadion. Sport-Centrum.

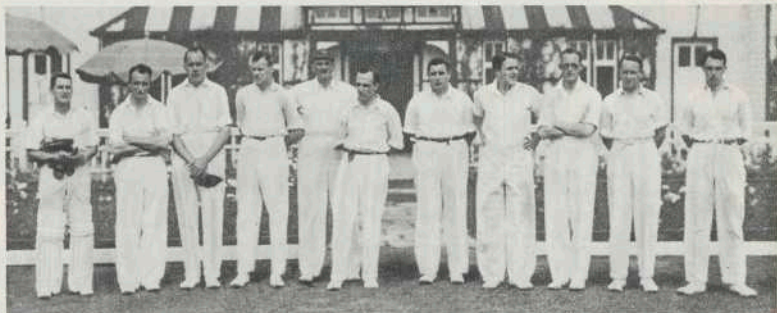
Restaurant à la carte, den geheelen dag.

Zondag j.l. was Duindigt wederom het tooneel van spannende courses. Links ziet men „Rabenhaupt“, winnaar van de „Isabella-prijs“, afstand 2040 M. Hierboven een moment van de ren op de vlakke baan om den „Iris-prijs“, afstand 1200 M. Pommard werd winnaar met hoofdlangte voor „Fackeltryer“.
(Foto's Polygoon)

Een Duitsche herder neemt een sprong van 2.50 M. hoogte bij den dresseerwedstrijd op het landgoed Raaphorst, welke wedstrijd gehouden werd ter gelegenheid van het 25-jarig Bestaan van de Afd. Zuid-Holland der Kon. Nederl. Politiehondenver. Hiernaast de elftallen van H.C.C. (boven) en V.V.V., die elkander Zondag ontmoeten op het H.C.C.-terrein. De strijd werd door H.C.C. gewonnen. Tenslotte hieronder de bekende Motorrenner Hans Herkuleins, die juist één jaar, nadat hem op de Stadionbaan een ernstig ongeval overkwam, voor het eerst weer buiten kwam en een autotocht door Amsterdam maakte.

Olympische Spelen te Los-Angeles 1932

door H. A. Meerum Terwogt

Een drukke en vermoeiende tweede week met veel emotie. — De slechte regeling in enkele nummers en de slechte berichtgeving. — De tegenspoed van Zus Braun werkt deprimeerend op onze zwemsters. — Nochtans succes met de damesstafette-ploeg. — Bob Maas een etmaal Olympisch kampioen in de monotype-klas. — Onze roeiers stellen te leur. — Pahud de Mortanges Olympisch kampioen. — De Nederlandsche ruiters tweede in het landen-klassement. — De sluitingsplechtigheid.

De berichtgeving over hetgeen binnen de muren van het groote en vorstelijke stadion te Los Angeles op Zondag 7 Augustus heeft plaats gehad, konden wij in ons vorig nummer niet zoo uitgebreid behandelen als wij dat eigenlijk wel wenschten. We mochten toen sober vertellen van

Willy den Ouden

die in de eerste demi finale van de 100 M. vrije slag gewonnen had in 1 min. 7.6 sec., waardoor zij een nieuw Olympisch record vestigde.

Mejuffrouw Laddé helaas, zij kon het in haar demi-finale niet verder brengen dan de vierde plaats. Maar ze was dan ook gegroepeerd met Helen Madison, die dit nummer zou winnen en als Olympische kampioene zou eindigen.

Welnu, dit is 's Maandags geschied.

Wat hebben dien Maandag de harten van talloze Nederlanders fel geklopt en wat heeft men vooral in Rotterdam angstig uitgekeken naar berichten over de sympathieke favoriete.

Maar het heeft niet zoo mogen zijn. De Amerikaanse mejuffrouw Helen Madison heeft de 100 M. in nieuwen Olympischen recordtijd gezwommen. Zij deed er over 1 min. 6.8 sec. De tijd van mej. den Ouden, die als tweede aankwam, was 1 min. 7.8 sec.

Zoo hadden we dus na de successen van van Egmond, die Olympisch kampioen werd en een tweeden prijs bevocht, nu wederom het succes te boeken van een tweede Olympische overwinning; en al was het dan geen eersten prijs, toch was ook deze tweede prijs ons welkom, omdat mej. den Ouden niet alleen was de vertegenwoordigster van Nederland, maar ook

de vertegenwoordigster van Europa die het met eere heeft moeten afleggen tegen de sterke Amerikaanse Olympische kampioene.

Onze roeiers.

Wie goed gelezen heeft de artikelen in de weken de Spelen voorafgaande in dit blad verschenen, zal daaruit wel hebben begrepen, dat we niet met al te groot vertrouwen onze roeiers naar Los Angeles zagen gaan. Maar dat kan gezegd worden van zoovele andere uitgezondenen.

De Nederlandsche twee zonder stuurman, bestaande uit jhr. G. L. Roell en P. A. Roelofs, beiden van Triton, kwamen Dinsdag op de mooie roeibaan te Long Beach

in de baan. Zij hadden de tweede heat, die zij moesten roeien tegen Engeland en Nieuw Zeeland. De start was zeer goed, maar het duurde niet lang of Engeland versnelde het tempo en bij de 400 M. hadden de Engelsche Henley-winnaars in dit nummer de leiding. Nederland lag toen nog op de tweede plaats. Er ontstond toen een vinnige strijd tusschen Nieuw Zeeland en de Hollanders, die ten gunste van onze tegenstanders afliep.

De Engelschen liepen geleidelijk uit en op de 1000 M. hadden zij de leiding met 2 lengten op Nieuw Zeeland. Het verschil tusschen Holland en de Nieuw Zeelanders bleef gering, maar ten slotte moesten de Utrechtsche studenten de meerderheid in hun tegenstanders erkennen. De uitslag werd: 1 Engeland, 2 Nieuw Zeeland, 3 Nederland, waardoor onze ploeg is uitgeschakeld voor verdere deelneming.

Meer succes bracht dezen Dinsdag aan onze dappere zwemster en Olympische kampioene

Mevrouw Philipsen-Braun

die haar serie 100 M. rugsflag won. In de eerste serie werd mej. Holm van de Vereenigde Staten eerste en zij had blijkbaar zoo'n haast, dat ze een nieuw wereld-record vestigde, door den afstand af te leggen in 1 min. 18.3 sec. Het Olympisch record stond op naam van mej. Braun, zooals zij toen nog heette, met een tijd van 1 min. 21.6 sec. Men herinnert zich wel, dat zij dit record in Amsterdam in een harer series maakte.

In deze serie, achter mej. Holm en na de dames Mealing en Harding, kwam onze landgenote mejuffrouw P. Oversloot, Rotterdam, als vierde aan, waardoor zij uitgeschakeld was.

Maar toen kwam de serie van mevrouw Philipsen. Ze had het niet bijster moeilijk, maar ze zwom prachtig en in grootschen

Willy Den Ouden.

Onze roeiers, de heeren Roelofsen (links), Dr. Wehlburg (trainer) en Jhr. Roëll.

stijl, die het beste voor de toekomst doet verwachten. Zij legde den afstand af in 1 min. 23.8 sec. en kwam no. 1 aan.

We moeten nog een enkel woord wijden aan de

athletiekwedstrijden,

die voor Nederland zoo teleurstellend zijn geëindigd. We hebben niets van betekenis gepresteerd en nu kan men zich troosten door op te merken, dat mej. Schuurman zich onwel gevoelde, dat Peters met zijn knie sukkelde en dat mej. Gisolf niet op dreef was, maar vast staat, dat wij op het gebied der atletiek nog veel te leeren hebben.

De belangrijkste uitslagen laten we hier volgen: Iso Hollo uit Finland heeft de 3000 M. hindernis gewonnen in 10 min. 35.4 sec. Tweede was de Engelschman Evenson en derde de Amerikaan Cluskey.

Op de 4 maal 100 M. was de Vereenigde Staten één in 40.6 sec.; tweede was Italië, derde Canada.

Op de 4 maal 400 M. estafette werd de Ver. Staten Olympisch winnaar in 3 min. 8.2 sec.; tweede was Engeland en derde Canada.

De 4 maal 100 M. voor dames bracht Amerika een overwinning met 47 sec., wat een nieuw wereld en Olympisch record is; tweede was Canada, derde Engeland, vierde Nederland en vijfde Japan. Onze ploeg bestond uit de dames Dalmolen, Aalten,

Als eerste van een serie foto's van de Olympische Spelen, welke wij in dit en volgende nummers zullen afdrucken, vindt men hierboven de aankomst van onze vertegenwoordigers aan het Santa Fe-Station te Los Angeles.

Du Mée en Schuurman. De V.S., Canada en Engeland waren direct vóór. Duitschland bleek zeer zwak te zijn. Toen op het derde wisselpunt mej. Schuurman het stokje van mej. Du Mée overnam was Holland 10 M. achter bij de V.S. Mej. Schuurman liep nog 1½ M. in.

De 4 maal 100 M. voor heeren heeft de V.S. gewonnen in den fenomenalen tijd van 40 seconden.

Als altijd was de Marathonloop een nummer, dat veel aandacht trok. Zabala, de Argentijn, nam direct den kop met den Mexicaan Banos. Hij heeft eigenlijk voortdurend de leiding behouden. Toen er drie controlepunten gepasseerd waren en ongeveer 25 K.M. was afgelegd, kwamen de Finnen naar voren. Vooral Vitanen bedreigde Zabala hevig. Na het zevende controlepunt nam Zabala weer den kop. De einduitslag luidde:

1. en Olympisch winnaar Zabala (Argentinië) tijd 2 uur 31 min. 36 sec.; 2. Ferris (Engeland) tijd 2 uur 32 min. 12 sec.; 3. Toivonen (Finland) tijd 2 uur 32 min. 12 sec.; 4. Wright (Engeland) 2 uur 32 min. 42 sec.; 5. Tsoeda (Japan) tijd 2 uur 35 min. 42 sec.; 6. Kin (Japan) tijd 2 uur 37 min. 28 sec.; 7. Michelsen (V.S.); 8. Heks (Tsjechoslovakije); 9. Gon (Japan); 10. Andersen (Denemarken); 11. Oldag (V.S.); 12. Briker (Canada); 13. Fanelli (Italië); 14. Maiss (Canada); 15. De Bruyn (Duitschland).

Hiermede was het atletiektournooi geëindigd.

Bij het hoogspringen voor dames heeft mej. Gisolf de vierde plaats ingenomen. Mej. Shilley was hier nummer één met 'n sprong van 1.67 M. Onze landgenoot sprong 1.58 M. Als we nagaan, dat mej. Gisolf in Amsterdam gesprongen heeft 1.62 M., dan blijkt daaruit, dat zij over haar hoogtepunt al heen is.

De moderne Vijfkamp

is gewonnen door den Zweed Oxenstierna; tweede was zijn landgenoot Lindman, derde Nayo (V.S.) en vierde wederom de Zweed Thofelt. Luitenant van Rhijn is op de 16e plaats geëindigd van de 24 deelnemers.

De Tienkamp

werd voor Bausch (V.S.).

Onze zeilers.

De regeling van de Olympische zeilwedstrijden was van dien aard, dat de berichtgeving onvolledig en onduidelijk was. Ten slotte is onze landgenoot Bob Maas Olympisch kampioen geworden in de Monotype klasse. Hij eindigde vóór Lebrun (Frankrijk), Cansino (Spanje), Behr (Duitschland), Dickson (Canada) en Ratzy (Engeland).

Het schijnt, dat Frankrijk en Duitschland geprotesteerd hebben tegen de puntentoe-kening aan Bob Maas, maar op 't oogenblik dat wij dit schrijven is dit protest nog niet beslecht. De Holland kreeg een derde prijs in de sterklasse. Daar werd Gray (V.S.) Olympisch kampioen.

Onze roeiers.

Mogelijk nog grooter jumboel dan bij de zeilerij was de berichtgeving over 't roeien. Nederland werd derde in de tweede heat van de stuurmanlooze twee, in welk nummer Jhr. G. L. Roëll en P. A. Roelofsen,

De „Parade of Nations”, tijdens de openingsceremonie van de 10de Olympische Spelen te Los Angeles. De parade als moederland van de Spelen, terwijl de Vereenigde Staten, als gastvrouw, de stoet sloot. Links op den voorgrond, de Hollanders.

beiden van Triton, het moesten afleggen tegen Engeland en Nieuw-Zeeland. Het is nog een vinnige race geweest om de tweede plaats tusschen de Nieuw-Zeelanders en onze landgenooten. De Engelsche ploeg van de Thames Rowing Club, die ook in Henley heeft gewonnen was verreweg de beste van het drietal.

Donderdag zijn er herkansingswedstrijden geweest. In het nummer twee zonder stuurman verschenen aan de start Nieuw-Zeeland, Vereenigde Staten, Frankrijk en Nederland. De twee van Triton heeft z'ch kranig geverd en na 'n emotioneele race, in welke zij eerst achter waren en later alle tegenstanders passeerden ging Nederland het eerst door de finish in 8 min. 10 sec.; tweede was Nieuw-Zeeland, derde Frankrijk en vierde Vereenigde Staten.

Onze zwemsters.

In een afzonderlijk artikel in dit nummer is de prestatie van mej. Willy den Ouden al voldoende gememoreerd. Zij heeft ons een tweeden prijs gebracht.

Mej. Laddé is afgevallen in de demifinale op de 100 M. vrijen slag. Mevrouw Philipsen-Braun heeft op de 400 M. vrijen slag de tweede plaats bezet, evenals mej. Oversloot. De tijd van mevrouw Philipsen-Braun was 5 min. 50.2 sec. na mej. Helen Madison (V.S.), die er 5 min. 44.5 sec. overdeed. Mej. Oversloot was na mej. Kight (V.S.) tweede in 5 min. 50.3 sec.

Toen mevrouw Philipsen-Braun in de finale 100 M. rug zou starten kon zij niet aan de start verschijnen, aangezien zij een insectenbeet kreeg. Olympisch kampioene werd hier mej. Holm (V.S.) in 1 min. 19.4 seconden.

Bob Maas één etmaal Olympisch kampioen

Het is voor onzen zeiler Bob Maas een korte vreugde geweest, zijn Olympisch kampioenschap. Donderdag werd hij tot kampioen uitgeroepen in de Monotype-klasse, maar daarbij werd reeds vermeld, dat er geprotesteerd was tegen deze beslissing van de jury. En 24 uur later komt de hernieuwde beslissing, die Maas weer ontroonde.

En teleurstelling dus voor Nederland. Er loopen nog andere protesten, die ook den Nederlandschen prijs, in de star-klasse behaald, in gevaar brengen.

Nog meer teleurstelling.

brachten evenwel de weinig opbeurende berichten over mevrouw Philipsen-Braun, wier insecten-beet ernstige gevolgen bleek te hebben, zoodat zij Vrijdagavond 41° koorst had. Er was dus van verdere deelneming geen sprake.

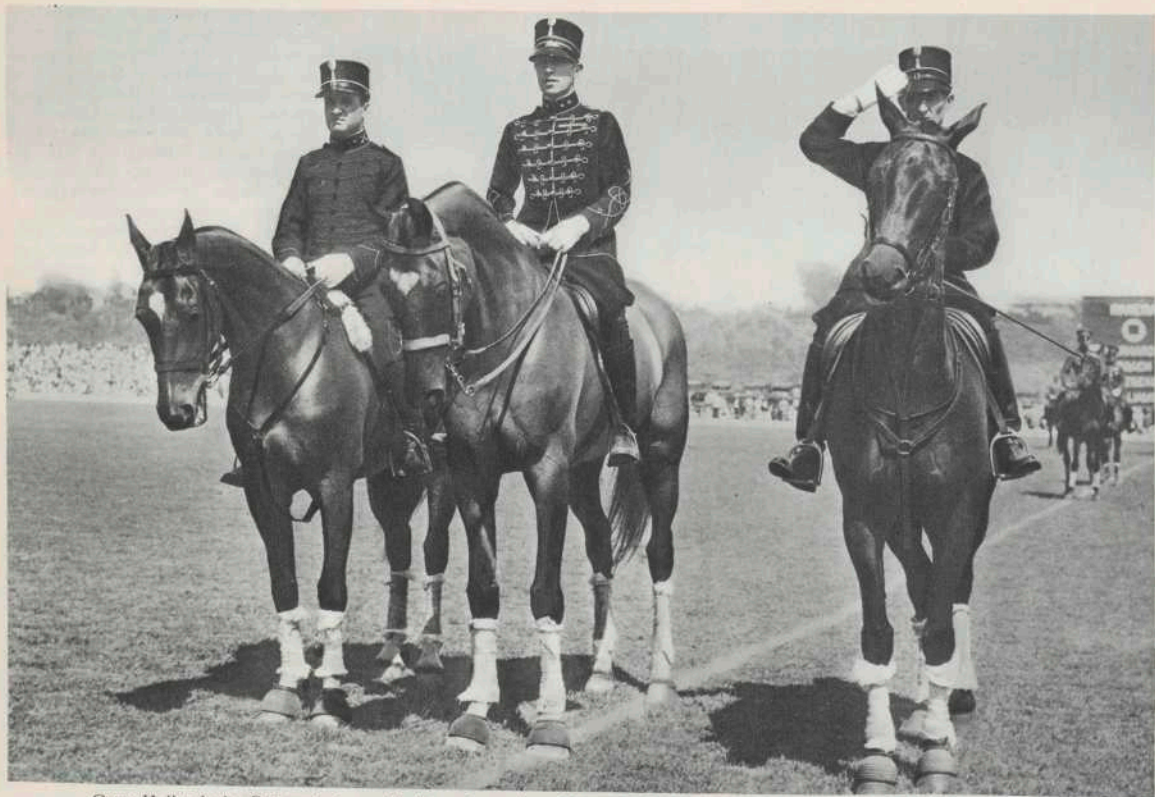
De stemming was dermate gedéprimeerd, dat ook mej. Oversloot zich uit de demifinale van de 400 M. vrijen slag terugtrok, welk nummer nu zonder slag of stoot voor mej. Madison was.

De Estafette.

Nederland boekte een succes in den estafette-wedstrijd, in welken het de tweede plaats bezette, na Amerika. Nederland kwam uit met de dames Vierdag, Oversloot, Laddé en den Ouden, die den afstand zwommen in 4 min. 47.5 sec. Amerika deed er 4 min. 38 sec. over.

De „Parade of Nations”, tijdens de openingsceremonie van de 10de Olympische Spelen te Los Angeles. De parade als moederland van de Spelen, terwijl de Vereenigde Staten, als gastvrouw, de stoet sloot. Links op den voorgrond, de Hollanders.

Onze Hollandsche Ruiter-é debate gekiekt op het polo-veld van de Riviera Polo-Club, V.l.n.r.: Lt. Ch. Schummelketel, Lt. Ch. Pahud de Mortagnes, Lt. A. Jhr. van Lennep.

Er kwamen gelukwenschen uit Holland voor de Nederlandsche dames.

Het waterpolo-tournoi

had den volgenden eindstand:

Hongarije	3	3	0	0	6	30—2
Duitschland	3	1	1	11	3	16—10
Ver. Staten	3	1	1	1	3	14—11
Japan	3	0	0	3	0	0—37

Onze roeiers.

De twee van Triton heeft het in den eindstrijd niet verder dan de vierde plaats gebracht. Wij kwamen met Polen, Nieuw-Zeeland en Engeland aan den start. Engeland nam terstond den kop. Wij hadden de ongunstigste baan. Engeland won in 8 min. Nieuw-Zeeland was tweede, Polen derde en Nederland vierde in 8 min. 8,4 sec.

Pearce

werd Olympisch kampioen in de skif met een tijd van 7 min. 44,4 sec.

Onze schermer de Jong

had al heel weinig succes bij het sabelschermen personeel. Slechts de partij tegen den Deen Leiderdorff won hij met 3 ontvangen en 5 gegeven treffers. Hij verloor alle andere partijen en kwam niet in de demi-finale.

Onze ruiters

Op den tweeden dag van den samengestellten ruitervedstrijd had de cross-coun-

De kranige Hollandsche Dames-Estafette-ploeg, die in de 4x100 M. in het Zwemstadion op den 2de prijs beslag legde. Ongetwijfeld is dit een zeer mooi succes. omdat de ploeg door de ernstige ongesteldheid van Mevr. Philipsen-Braun, niet op volle sterkte aan den strijd kon deelnemen. Op de foto, die in het Olympisch Stadion is genomen ziet men van boven naar beneden: Marie Vierdag, Corry Ladé, Mevr. Philipsen, Puck Oversloot en Willy Den Ouden.

Het plechtige moment van den Olympischen eed. Alle 39 naties neigen de vlag in een halven cirkel om den Amerikaanschen Athleet, Calnan, die voor alle atleten den eed uitspreekt. De deelnemers hebben op dit plechtig oogenblik de rechterhand opgeheven.

try plaats. Van de 13 deelnemers gingen 9 ruiters door de finish, onder wie onze 3 landgenooten. Pahud de Mortanges reed op Marcroix, Schummelketel op Duiveltje en Jhr. van Lennep op Henk.

Vooraf luit. Pahud is zeer populair. De pers wijdde hem een geestdriftig artikel bij zijn portret.

Na de wedstrijden van Vrijdag nam Nederland in het landenklassement de 11de plaats in met 12 punten; 1 gouden, 4 zilveren en 1 bronzen medaille.

De ruitwedstrijden van Zaterdag

brachten Nederland twee prachtige successen. In den dressuurwedstrijd behaalde luit. Pahud de Mortagnes 311.8 punten; in de cross 1242 punten. Totaal 1553.8, waarmee hij tweede was achter Thomson, den Amerikaan.

Luit. Schummelketel had resp. 267.5 + 1105 = 1372.5 en Jhr. van Lennep 277.5 + 797.5 = 1075.

Toen begon het springen en ziet:

Luit. Pahud de Mortagnes wordt Olympisch kampioen.

bij den samengestelden ruitwedstrijd. Hij kreeg 1813 punten. Thomson was tweede met 1811 punten.

Luit. Schummelketel was zesde met 1634.5 punten.

In het landen-klassement kwam

Nederland op de tweede plaats

Olympisch kampioen werd Amerika met 5058.085 punten. Nederland was tweede met 4689.03 punten.

„Zus veel beter”

Zondagochtend belden we even den heer Philipsen op. Zijn stem klonk door de telefoon al veel vroolijker dan toen we hem Vrijdag en Zaterdag spraken. Geen wonder, hij had een telegram ontvangen: „Zus veel beter”.

De bokswedstrijden

Zaterdagavond zijn in het Olympisch auditorium de beslissingen gevallen van de bokswedstrijden. Er was veel en enthousiast publiek, dat niet altijd de sportieve onpartijdigheid hoog hield.

We bepalen ons tot de uitslagen. De volgende Olympische kampioenen werden uitgeroepen.

Vlieggewicht: Eneces, Hongarije. Bantamgewicht: Gwynne, Canada. Vedergewicht: Robledo, Argentinië. Lichtgewicht: Stevens, Zuid-Afrika. Weltergewicht: Flynn, V.S. Middengewicht: Barth, V.S. Half zwaargewicht: Karstens, Zuid-Afrika. Zwaargewicht: Lovell, Argentinië.

In de schietwedstrijden

werd op den wedstrijd in klein kaliber Olympisch kampioen Runsmark, Zweden en Huet, V.S. Zij moeten dus de Olympische medaille deelen.

Het jachtsspringconcours

Gisteren op den sluitingsdag is 't jachtsspringconcours gehouden. De sport stond niet op hoog peil. Drie landen vielen er n.l. Japan, Mexico en de V.S. De uitslag luidde: 1. Olympisch kampioen Nischii, Japan 8 fouten. Geen onzer landgenooten zagen wij vermeld bij de prijswinnaars.

De schermwedstrijden

In den individueelen wedstrijd op sabel werd Zaterdagavond nog Olympisch kampioen de Hongaar Piller met 8 gewonnen en een verloren partij en 19 ontvangen treffers. Tweede was de Italiaan Gaudini, derde de Hongaar Kabos.

De slotplechtigheid.

Duizenden menschen zijn gisteren tegenwoordig geweest bij de slotplechtigheid in het Olympisch stadion van de Californische hoofdstad.

In de eere-loge zat de vertegenwoordiger van de Vereenigde Staten, de vice-president Curtis in gezelschap van graaf de Baillet Latour, voorzitter van het internationale Olympische Comité, die de voorgescreven Olympische slotwoorden plechtig uitsprak en daarbij wees op de betekenis van de moderne Olympische Spelen. Hij verklaarde de tiende Olympiade gesloten en noodigde de jeugd uit om over vier jaar in Berlijn te komen om daar de Spelen van de elfde Olympiade te vieren. Trompetgeschal en kanongebulder weerklonken en de Olympische vlag werd gestreken. Onze landgenoot, majoor van Rossem, reikte de Olympische vlag over aan den eersten burgemeester van Los Angeles, die haar in ontvangst nam ter bewaring in het raadhuis gedurende de vier jaar van de tiende Olympiade, die tot 1936 loopt. Weer trompetgeschal. Toen ging de Grieksche vlag omhoog als symbolische herdenking van de Spelen in het oude Hellas en daarnaast de vlaggen van de Vereenigde Staten en Duitschland, welk eerste de Spelen dijk jaar verzorgd heeft en welk laatste in Berlijn gastheer zal zijn.

WILLY DEN OUDEN

door H. A. MEERUM TERWOGT

Zij, die voor een tweeden prijs heeft gezorgd te Los Angeles, Willy den Ouden, is een ster aan het firmament der Nederlandsche sportwereld.

Zulke sterren worden ontdekt. Zoo is het met Willy den Ouden ook gegaan. En de ontdekster is de populaire Rotterdamsche zwemster, mejuffrouw Truus Klapwijk, die de kleine Willy eenige jaren geleden eens zag deelnemen aan volkswedstrijden, die op Koninginnedag in de Schie te Rotterdam gehouden werden.

Mejuffrouw Klapwijk zag dadelijk hoe rank dit jonge meisje zich in het water bewoog, hoe pittig haar slag, hoe kittig haar zwemallure, hoe prachtig al — zij het nog oncultiveerd — heel haar sportieve verschijning.

En wij zien eenige maanden later bij een avondwedstrijd in de Tuinderstraat te Rotterdam een juniorenummer verzwemmen, waarbij een twaalfjarig kind aan de start verschijnt. Er werden serietjes verzwommen van 50 Meter en van 25 Meter, schoolslag en vrije slag en er werd al wat geworld door de kinderen, totdat plotseling temidden van dat onbelangrijke gedoe een jong meisje te water gaat en met haar iengere lichaampje als een sierlijk bootje, dat door een onzichtbaren motor wordt voortbewogen, het water doorklieft.

De kenners aan den kant keken elkaar aan.

„Zag je dat?” vroeg Tordoir.

„Wie is dat kind?” riep Langehaar uit.

„Dat belooft wat,” klonk het uit Kees van Hasselt's mond.

Van dien tijd af was Willy den Ouden prijs gegeven aan de publieke opinie. We gingen over haar schrijven, we gingen haar fotografeeren.

In de Rotterdamsche Dames Zwemclub heeft mevrouw van Wyckhuyzen-Groen haar bijzondere zorg aan Willy gewijd. Behalve aanleg vertoonde de kleine Willy ook den wil om te oefenen en de energie om het vol te houden.

Willy bleef onder voortdurende controle van Dr. Kolf, die voor overdrijving vooral waakte.

In Tilburg won Willy het kampioenschap van Nederland op de 100 M. en voorts zwom zij in verschillende estafettes, die zij haar club, de R.D.Z. liet winnen.

Verleden jaar in Parijs, toen Willy nog pas 13 jaar was, kwam zij uit in de wedstrijden om het Europeesche kampioenschap — en daar gaf zij de fameuze Fransche kampioene, mejuffrouw Godard, handen vol werk. Willy werd tweede achter de Française.

Maar van overmoed was er geen sprake. Mevrouw van Wyckhuyzen zorgt ook in dit opzicht voortreffelijk voor haar leerlinge.

Na elke overwinning moest ze weer oefenen, werd er nog aan haar stijl geschaafd, werden kleine foutjes geëlimineerd.

Te Los Angeles heeft Willy Nederland in den sprint vertegenwoordigd. En zij heeft het prachtig gedaan. In haar serie lag ze tegen een der sterkste Amerikaanse zwemsters, mej. Saville, die het Olympisch record verbeterde tot 1 min. 8.5 sec. Willy was tweede en werd dus geplaatst.

Op den eersten zwemzondag zwom zij de demi-finale met vijf andere dames en weer met mej. Saville. Ze had het toen wel heel erg op de heupen en ze is zoo gauw weg, dat niemand haar

houden kan, waardoor ze als eerste aankomt. En passant knabbelde ze van het Olympisch record bijna 1 sec. af en brengt het op 1 min. 7.6 seconden.

Men bedenke eens hoe snel dit is en men vergelijk dit met de prestatie van mej. Ossipowich van de Vereenigde Staten, die in 1928 te Amsterdam ditzelfde record maakte met 1 min. 11 sec.

Maandag in de finale heeft Willy gedaan, wat ze kon, maar Helen Madison, de Amerikaanse en waarschijnlijk wel de snelste zwemster ter wereld, blijkt haar de baas. Deze vermoorde de bestaande records en zwom in 1 min. 6.8 sec., waarmee deze Amerikaanse nog 0.2 sec. boven haar eigen wereldrecord bleef. Willy was tweede in 1 min. 7.8 sec.

We brengen hulde aan Helen Madison, maar na haar wenschen we Willy den Ouden geluk met dit zeer eervol resultaat. Wie dat bereiken kan in den belangrijkste wedstrijd ter wereld heeft geen klagen. En naast Willy een woord van erkentelijke hulde aan mevrouw van Wyckhuyzen voor haar moeite en zorg, die door dit succes zoo ruimschoots beloofd zijn.

En als Willy nu straks terugkomt aan 't eind van deze maand, dan zal zij gehuldigd worden, dan zullen er bloemen zijn voor haar en feestredenaars, dan wordt ze gekiekt en gefilmd en geïnterviewd, maar dan zal zij toch ook heel gauw ernstig aan den gang gaan. Ze is pas veertien. En over vier jaar, als we in Berlijn moeten wezen voor de Spelen van 1936, zal Willy achtien zijn. Dan is ze op haar volle kracht, dan zal ze met nog meer rust en zekerheid aan de start verschijnen.

We hebben ergens gelezen, dat Willy, toen ze de finale gewonnen had en mej. Madison met een klinkende kus feliciteerde, in snikken uitbarste en het hoofd te rusten lei op den schouder van mevrouw van Wyckhuyzen.

Welnu, in 1936 in Berlijn, zullen het vreugdetranen zijn, die zij dan zal weenen, want dan zal voor haar de rood-wit-blauwe vlag aan den middelsten mast omhoog gaan.

Het is voor de Nederlandsche sportwereld, voor de zwemmers in het bijzonder en voor allen, die nationaal voelen heerlijk te weten, dat dit jonge kind nog op de helling is van haar loopbaan. De top is nog niet bereikt; ze klimt nog naar boven.

We kunnen allen nog veel plezier beleven van Willy den Ouden.

Willy Den Ouden met haar trainster, Mevr. P. van Wyckhuyzen-Groen.

Wij brengen onze abonné's onder de aandacht dat wij in onze eerst volgende nummers de schitterende Olympische foto's zullen vervolgen.

Bob Maas wint den 2den Olympischen prijs

door G. J. NIJLAND

Na de wielersport de watersport: onze eigen goede Oud-Hollandsche zeilsport. Hoezee.

Zoo ooit, dan heb ik er li. Donderdag spijt van gehad, dat de moeilijke tijdsomstandigheden hebben verhinderd, dat ik zelf de Olympische Spelen te Los Angeles ben gaan bijwonen om er het een en ander over te schrijven en in kleuren en geuren te vertellen van mogelijke Nederlandsche successen. Je zoudt er, wat het begin der Spelen aangaat, nu niet dadelijk zooveel spijt van behoeven te hebben, maar toen van Egmond kampioen werd, alah, toen ging er toch weer wat door het lijf.

Toen ging er weer eens datzelfde gevoel doorhenen, dat ik gehad heb in Stockholm, toen ik voor het eerst van mijn leven de Hollandsche vlag zag hijschen aan den Olympischen mast: een riling van emotie, van niet te onderdrukken emotie, die zich uitte bij dat kleine troepje, daar aanwezig, in een paar tranen, die ons langs de wangen biggelden en waarvoor wij ons gelukkig nimmer geschaamd hebben.

Toen van Egmond dus kampioen werd, heb ik weer een gevoel van trots gehad en tevens van spijt het niet te hebben kunnen meelevén.

Maar nu mijn jonge vriend Bob Maas — want zoo mag ik dezen zeiler toch zeker wel noemen — de 2de prijs in de monotype-klasse heeft veroverd, na oorspronkelijk tot Olympisch kampioen te zijn uitgeroepen, nu is dat gevoel van trots en dat gevoel van waardeering nog veel intenser, nog veel inniger, omdat in dit veelomstreden onderdeel eerst na een lange reeks van steeds moeilijker wordende wedstrijden, tegen steeds feller en scherper strijdende concurrenten, succes kon worden behaald. Frankrijk is op het laatst heel erg dicht bij gekomen met de punten, maar ten slotte heeft Bob Maas het kunnen houden, al schijnt hij, als men de zich nogal eens tegensprekende telegrammen daarover gelooven mag, op den laatsten dag in de drie slotwedstrijden niet al te veel geluk te hebben gehad. Ten slotte werd Bob Maas na 'n protest van Lebrun (Frankrijk) teruggezet naar de 2de plaats, wat wel een geweldige teleurstelling voor onzen zeiler moet zijn geweest.

Wij hebben in de Olympische Spelen op zeilgebied nog niet heel vaak laten zien, tot welke resultaten wij in staat waren. Onze eere-lijst is niet groot. En feitelijk staat naast Maas, die nu zoo succesvol zeilde, eigenlijk alleen mr. Carp op die lijst met het in 1920 te Antwerpen veroverde Olympische kampioenschap in de 6,5 meter klasse met de „Oranje”.

In het jaar 1924 deed de heer Carp weer mee, in de zesmeter klasse met de „Willem Six”, maar hij eindigde toen — de wedstrijden werden op de reede van le Havre gehouden — als derde. In den monotype-wedstrijd, die toen op de Seine werd gehouden en waarin onze Belgische vriend Leon Huybrechts den prijs won, werd J. J. A. Hin vijfde.

En van de Olympische Spelen van 1928 weten wij allen nog wel, dat onze achtmeter de „Hollandia” als tweede eindigde na felbestreden races, terwijl wij vierde werden en in de 12 voetsjollen en in de zesmeterklasse.

Vraagt ge mij, wie Bob Maas is, dan zeg ik: kijk, dat is een zoon van den ouwen heer Maas. En dat is niet zoo heel gek, althans niet zoo gek, als het op het eerste gezicht wel lijkt.

Natuurlijk is hij de zoon van den ouwen heer. Natuurlijk. Maar hij is het dan ook in alle opzichten.

Wie de motorboot „Ercee” ergens ziet liggen, weet, dat de „ouwe heer” Maas op stap is met zijn spruiten en dat daar dan wel het een en ander op zeilwedstrijdgebied te zien zal zijn. Want de heer Maas heeft zijn zoons — wij mogen vooral ook Jan niet vergeten, die eveneens naar Los Angeles is en wiens aandeel in het succes van zijn broer wij nog niet kennen — opgeleid tot een stel zeilers, waarmee rekening gehouden moet worden. Hij heeft hun ingeprent de groote liefde voor het water: een liefde, die ook volop de zijne is en zijn jongens hebben zich in heel veel opzichten het voorbeeld van den vader regelmatig voor oogen gesteld.

Het is nog maar een paar dagen geleden, dat ik bezoek kreeg van den heer Maas en natuurlijk spraken wij over de jongens daar in Los Angeles. Wij wisten toen reeds, dat er een mooie kans was, maar veel meer nog niet.

„Hooft U nog wel wat van ze? Telegrafeeren ze U?” vroeg ik.

„Ja zie je, als ze eerste worden, mogen ze op mijn kosten een telegram sturen, maar als ze anders wat willen seinen, moeten ze het zelf betalen. En dus heb ik nog geen telegram gekregen!”

„Het spreekt vanzelf, dat vader hen heeft geholpen, maar 't pleit voor deze jongens Maas, dat ze het grootste gedeelte zelf willen betalen. Een van de twee moet straks wel een heel jaar een deel van zijn studietoelage uitzuinigen om aan de kosten te komen!”

Maar... die kosten zijn met dit mooie succes ruimschoots vergoed!

De zeilersloopbaan van Bob Maas is een aaneenschakeling van successen geweest. Als jongen reeds begonnen in kleine bootjes te varen, was de twaalfvoetsjollen slotte voor hem het vaartuig, waarin hij zich het beste thuis voelde. De omgeving, waarin hij verkeerde, was ook aanleiding om zich nog meer op het zeilen met dat kleine scheepje toe te leggen: Loosdrecht biedt voor andere, veel grootere, vaartuigen niet veel ruimte en diepte. En zoo werd Bob Maas een van Nederlands beste jollenzeilers, een, die de knepen van dat werk zoo goed kende, dat hij op sommige wedstrijden gewoonweg onverslaanbaar was. Tot over de grenzen ging de roep van der Maas' en zeilkunst. De Duitschers deden een beroep op hem, vroegen hen voor wedstrijden op den Alster te Hamburg. Bob kwam met zijn broer, ook wel eens alleen en ook wel eens ging Jan op zichzelf. Maar... ze kwamen altijd met wat thuis. De Kieler Woche zag hen komen en... overwinnen. De voorzitter van de Kaiserliche Yachtclub daar in Kiel, de aimabele admiraal Begas moest menigmaal een „Hoch” uitbrengen op dezen nog zoo jeugdigen en toch reeds zoo gevreesden zeiler Bob Maas, die ook daar triomfen vierde. En ik ben overtuigd, dat zijn succes in onderscheiden Deutsche zeilerskringen veel voldoening zal wekken, al zou men het den eigen vertegenwoordiger Behr natuurlijk eerder gunnen. Want Bob Maas heeft zich vooral door zijn bescheidenheid, overal een plaats veroverd in de harten van zeer velen, die met hem hebben omgegaan. Ook in het mijne.

En Nederland mag met reden trotsch zijn op zulk een vertegenwoordiger bij de Olympische Spelen.

Hem ter eere dus: een driewerf echt oud-Hollandsch Hoezee!

Dagboek van een Leek!

Vrijdag 5 Augustus: Cablogram uit Los Angeles: „Los Angeles, Donderdagavond. Ben nog niet gekomen van overwinning van Egmond. We hebben stann weenen; tranen van geluk. Wanneer klinkt ons volkslied zóó mooi als na een Olympische overwinning. Van Egmond reeds vertrokken per vliegtuig. Gaat naar Rome om er wereldkampioen te worden. Af en toe is er hier bonje. Kellenbach en Swaab de Beer kunnen niet met elkaar overweg. Er zijn leemtes in de organisatie. Het is hier warm. We loopen den heelen dag in zwempak. Niet flatteus voor sommigen. Het is moeilijk om uit een zuinige beurs zoo'n tocht te regelen. Met verrijt Kellenbachs krenterigheid, maar hij moet wel zuinig aan doen. Dan is er Amor. Maar hier zwijk ik over. Meeneer Swaab de Beer schrijft in Sport Echo over de zwemsters. Zegt dan iets van „standing”. Geestig!

Van Baarlenburgh van Schoonheeten.”

Zaterdag, 6 Augustus: Er is toch eigenlijk niets mooiers dan cricket in deze wereld. De witte mannen op het groene veld, de statigheid van het spel, de voorname rust van de heele omgeving. Ik verzuim nooit om een paar keer in den zomer op een cricketwedstrijd tot rust te komen. Wat zou het goed zijn voor zenuwachtige menschen, die slachtoffer zijn van 'n jachtend bedrijf om bij tijd en wijle verademing te zoeken op het cricketveld.

Zondag, 7 Augustus: Heb daar even vernomen dat de Zilveren Voetbal Commissie al weer aan het loten is geweest. En ik heb ook gelezen, dat er weer wedstrijden gehouden zullen worden te Amsterdam om den Arolbeker. Het voetbalseizoen staat dus voor de deur. Hebben wij eigenlijk wel voldoende voetbalrust gehad? Feyenoord is aan het toeren in Weenen en in de groote centra van ons land worden er den heelen zomer door seriewedstrijden gehouden.

Ik voor mij heb dezen Zondag besteed met het toeven op een atletiekveld. Wij hebben op atletiekgebied in Nederland nog heel wat te leeren. Het spijt mij, dat ik het zeggen moet, maar Los Angeles is voor de atletiekers niet gunstig afgeloopen? En dat ligt nu zeker niet aan de organisatie, want de Koninklijke Nederlandsche Athletiek Unie heeft mannen aan het bewind, die voor geen kleintje vervaard zijn en wier bestuursbeleid van goede reputatie is.

Ik geloof, dat de ware zin voor de atletiek in ons volk niet zit. Maar die moet dan noodig worden aangekweekt. De K.N.A.U. zal goed doen om nog eens wat propaganda te maken voor de beoefening van een der mooiste takken van sport, die recht heeft op meer belangstelling dan men haars thans schenkt.

Maandag, 8 Augustus: Cablogram uit Los Angeles. „Los Angeles, Zondagavond. Zie-zoo, de eerste week zit er op en wij weten nu tenminste dat wij op atletiekgebied nog heel veel te leeren hebben, dat uiterste bescheidenheid geboden is. Wij hebben bovendien geen geluk gehad. Het water in de knie van Peters en de ongesteldheid van mejuffrouw Schuurman hebben successen belet. De stemming in de Nederlandsche ploeg is vrij suf. Het is heel moeilijk om met een groot gezelschap zoo lang samen te zijn. Dat moet tot conflicten leiden en die conflicten zijn dan ook niet uitgebleven. Onze hoop is nu maar gevestigd op onze zwemsters. Want dit is zeker, de Hollander is het best in en op het water. Ik heb daar even massagediensten gedaan. Onze zwemsters zochten tevergeefs naar 'n masseuse, want die had Kellenbach vergeten, en het scheen dat er in Los Angeles geen masseuses bestaan. Zodoende heb ik dat karwei-teje maar opgeknapt.

Van Baarlenburgh van Schoonheeten.”

Dinsdag, 9 Augustus: Loop op het Damerak en kom Groothoff tegen. Hij was buiten zichzelf van woede. Is me dat een berichtgeving uit Los Angeles. Een rein schandaal voor de Hollandsche pers. Moet zóó de sportjournalistiek te gronde worden geholpen. Zijn Meerum en Nijland dan heelemaal ingedut. Zoo iets zou onder Coucke nooit gebeurd zijn. Het persbureau dat aan de kranten het nieuws geeft schiet te kort en Jan Peith schrijft over alles, behalve sport.

Woensdag 10 Augustus: Met eerste post briefje. Rose briefje. Geparfumeerd. Hier gaat het.

Geachte heer Tartuffe.

Ik weet niet hoe het komt, maar ik heb vertrouwen in U. Ik wend me daarom tot U met het volgende: Mijn dochter wil in de sportjournalistiek. Ze maakte op school goede opstellen; ze is vlijtig en werkzaam. Ze heeft veel gelezen. Ze heeft stijl. Ze tennist goed en zwemt uitstekend; ze kent alle groote voetballers en volgt elken wielwedstrijd. Ze heeft een groot critisch talent.

Mijn vraag is nu: Wat denkt u er van? Zit er toekomst in? Wilt U haar eens spreken. En mag ze meewerken aan Sport in Beeld?

Hoogachtend,

Heb dadelijk getelefoneerd en 's middags was ze al bij me. Dat wil zeggen, niet de moeder, maar de dochter. Een merkwaardig meisje, van alle markten thuis en intelligent, te intelligent voor sportjournalist.

EEN VOLLE CIGARETTE

Prijs 1½ ct.

Ze kende Levy van het Vaderland en had een portret van Nijland boven d'r bed hangen, zooals ze vertelde.

Ik heb haar een briefje meegegeven voor de uitgevers van dit blad. Op hoop van zegen.

Donderdag 11 Augustus: Cablogram uit Los Angeles: „Los Angeles, Donderdagavond: Bob Maas Zeilkampioen. We hebben er dus twee. En twee tweede prijzen. Valt ons allemaal mee. Kellenbach fuift op pagne. Onze ruiters bezig met dressuurproeven. We winnen niet, maar we slaan een kransig figuur. Van Baarlenburgh van Schoonheeten.”

TARTUFFE.

Een hulde aan onzen Olympischen Kampioen, Jac. van Egmond tijdens den wedstrijd van versierde fietsen in de speeltuinen „De Bataaf” te den Haag.

HET VULPENHUIS - HOOFDSTEEG 5 TEGENOVER ESDERS - ROTTERDAM

Bij sport, plezier, vakantie en op reis

Is een vulpen van het vulpenhuis een eerste eisch!

NAAM GRAVEEREN GRATIS, TERWIJL U WACHT - PRIJSCOURANTEN GRATIS EN FRANCO

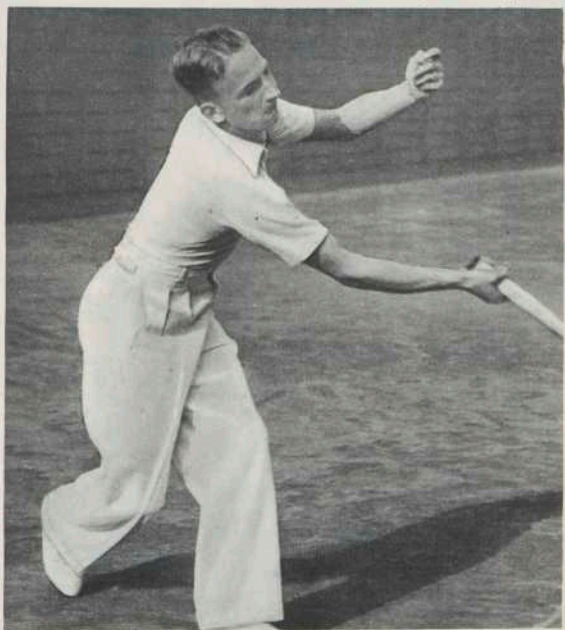
Enorme sortering vulpenhouders vanaf fl. 3.- tot fl. 250.- alle met 14 karaats massief gouden pen. Vulpotlooden vanaf fl. 0.25.- tot fl. 1.25.-. Repareeren van alle soorten

De Haarlemsche Wandelsportvereniging „Jan Pastoors” organiseerde Zondag j.l. een wandeltocht ter herdenking van het feit, dat de bekende Nederlandsche Wandelaar Jan Pastoors op 10 Aug. een jaar geleden was gestorven. Men ziet op de foto de start bij „Dreefzicht”.
(Foto Polygoon).

Bij de atletiek-wedstrijden Haarlem—Rest van Nederland, welke te Haarlem werden gehouden, heeft de Haarlemmer Eysker wederom het record (Ned.) kogelstooten verbeterd met een stoot van 13.62½ M.
(Foto Polygoon)

De Amsterdamsche Tennisveren. D.D.V. heeft haar jaarlijksche wedstrijden gehouden op de banen bij het Stadion. Op onze foto ziet men den Haarlemmer Jhr. H. van Riemsdijk in actie, die een uitstekend spel heeft laten zien en o.a. Knottenbelt versloeg en met Mevr. de Bruyn Kops het gemengd dubbelspel won.
(Foto Polygoon)

HET NIEUWSTE INDIE- VLIEGTUIG

de FOKKER XVIII

De piloot

„Steeds sneller, steeds beter!” Dat is het devies van de K.L.M. En dat devies geldt zoowel voor een binnenlandsch lijntje

Rotterdam-Haamstede-Vlissingen v.v., tusschen 2 haakjes, de kortste luchtlijn ter wereld, als voor de Holland-Indië route, welke de langste luchtverbinding op deze planeet is. En om „steeds sneller—steeds beter” te worden moet onze Nationale Luchtvaartonderneming ook over steeds snellere en steeds betere vliegtuigen beschikken.

De nieuwste aanwinst van onze

Nederlandsche luchtvaart is de 3-motorige Fokker van 't zoogenaamde type F XVIII. Over dezen „kist” om eens een luchtvaart-terme te gebruiken, willen wij U het een en ander verhalen.

De rijke ervaring, die de K.L.M. op de lijn Amsterdam-Batavia v.v. heeft opgedaan, is in dit nieuwe Fokkerproduct verwerkt, zoodat een toestel ontstaan is, dat wat vervoercapaciteit, geriefelijkheid en vooral wat snelheid betreft, geheel beantwoordt aan de buitengewone eischen, die de K.L.M. aan haar vliegtuigen op dit traject stelt. De kruissnelheid bedraagt 200 K.M. per uur, terwijl de maximum-snelheid 250 K.M. per uur is.

Uiterlijk lijkt de F XVIII veel op het vóór-laatste type de F XII, doch bij nadere beschouwing ontdekt men, dat alle weerstand biedende uitstekensels zooveel mogelijk weggewerkt zijn en dat door den slank-

ken vleugelvorm en den aan den bovenkant afgeronde romp, die in stroomlijn-vorm op den vleugel aansluit, een aerodynamisch gunstig geheel verkregen is.

De groote zilveren vleugel, welke een dragend oppervlak heeft van 84 vierkante Meter, is volgens de gebruikelijke en beproefde Fokker methode uit één stuk, geheel vrijdragend en tapsch naar beide einden verloopend, geconstrueerd. De beide doosliggers zijn uit silver spruce met triplex zijwanden vervaardigd, de ribben uit triplex met linden lijsten en esschen neuslijst. De vleugelbekleding bestaat uit triplex. De afwerking van den vleugel is verder zoodanig uitgevoerd, dat hij bestand is tegen de zwaarste klimaatsomstandigheden en tegen de meest ongeciviliseerde tropische regenbuien is opgewassen.

In het midden, tusschen de liggers, zijn de benzinetanks aangebracht. Deze zijn uit gelascht electron vervaardigd en hebben elk een inhoud van 670 Liter. Een F XVIII kan dus totaal 2010 Liter brandstof meemenen. Het benzineverbruik der 3 luchtgekoelde Wasp-motoren van 440 P.K. elk, bedraagt bij kruisvoertal 3 x 68 K.G. en bij maximum toertal 3 x 110 K.G. benzine.

De benzine vloeit door de zwaartekracht van de tanks naar een verdeelstuk en wordt van daar naar de motoren geleid. De op den voorligger gemonteerde peilglazen geven den stand aan voor iedere tank. De benzinekransen zijn op overzichtelijke wijze gerangschikt en kunnen gemakkelijk door beide piloten worden bediend.

De cockpit is van ruime afmetingen en geheel gesloten, met openschuifbare ruiten van triplexglas. De zitplaatsen der bestuurders bevinden zich vóór het schroefveld der zij-motoren. De bestuurders hebben naar alle zijden een ruim uitzicht. Hun stoelen zijn zeer geriefelijk, hetgeen heusch geen overbodige luxe is op een traject Amsterdam—Batavia! Zittingen en rugleuningen zijn van riet, zoodat een goede ventilatie gewaarborgd wordt. De pilotenstoelen kunnen gedurende den vlucht door middel van een hefboom in verschillende

standen gezet worden, zoodat de vliegers niet steeds in dezelfde houding behoeven te zitten. Ook horizontaal zijn de stoelen verstelbaar. De stuurorganen zijn zoodanig gebruikelijk geheel dubbel. De gashefboomen zijn in twee groepen van drie, gas- en hoogtegass bij elkaar geplaatst. De drie motoren kunnen dus tegelijkertijd met één handgreep worden bediend. Op de schuine voorruit is voor elk der piloten een elektrische ruitenwisscher aangebracht. De instrumenten zijn op overzichtelijke wijze gemonteerd. De verlichting der instrumenten en peilglazen kan door middel van een weerstand, door de piloten geregeld worden. Toegang tot de cockpit wordt verkregen door een deur in de kajuit.

De cabineruimte, welke 17 vierkante M. inhoud heeft, is ruim voldoende voor vier passagiers, een radio-telegrafist en een werktuigkundige, waarbij de passagiers over gemakkelijke uitschuifbare ligstoelen kunnen beschikken. Wordt de F XVIII op de Europeesche lijnen der K.L.M. gebruikt, dan is er ruimte voor 13 passagiers.

In vijf F XVIII-toestellen, zoodat deze voor de K.L.M. worden uitgevoerd, zijn de kajuiten voor de Indië-route als volgt ingericht:

De zijwanden zijn met een lichte houtsoort betimmerd, met ingelegd K.L.M.-emblem en een afbeelding van den vogel, wiens naam het toestel in kwestie draagt. Het plafond is bekleed met een fraaie ribstof. In het midden zijn de verlichtingsornamenten over de geheele lengte aangebracht, waardoor een diffuus licht verkregen wordt. Zij dienen tevens als inspectie-deurtjes voor de, boven de cabine loopende stuurkabels. Aan beide zijden zijn over de geheele lengte bagagenetten gemonteerd. Vooraan links bevindt zich het radiotoestel met stoel voor den radio-telegrafist. Daarachter is een groote, neerslaande kaartentafel aan den zijwand bevestigd. De kaarten kunnen in het tafelblad worden opgeborgen. Speciale laadjes voor potlooden verdwijnen in den zijwand. Daarachter volgen twee geriefelijke fauteuils. Aan den rechterkant der kajuit bevinden zich drie zulke stoelen. Bij elke fauteuil is een opklapbaar tafeltje aangebracht, waarin een glas of beker kan worden vastgezet. Rechts achter in de kajuit bevindt zich een provisiekast. De toilet-richting met waschgelegenheid is links achter de cabine gelegen, terwijl daarachter een ruimte als bergplaats voor kleeren kan worden ingericht. De kajuiten zijn ontworpen en uitgevoerd door de firma H. P. Mutters & Zn., Den Haag, die op dit gebied over een rijke ervaring beschikt.

Laten wij U niet vervelen met technische bijzonderheden. Laten wij U liever ten sterkste aanraden eens naar Schiphol te gaan, om deze elegante, machtige Indiëvogels in oogenchouw te nemen.

Donderdag 18 Augustus gaat Beekman met de eerste F XVIII naar Indië, met de „Oehoe”. Moge hij 'n flinke lading hebben.

Door de nieuwe uitbreiding der K.L.M.-vloot, is er op de Indië-route niet alleen grooter laadvermogen verkregen, doch de snellere vliegtuigen stellen de bestuurders in staat met grootere regelmatigheid den dienst uit te voeren. Het voordeel, dat de passagiers hebben is: kortere vluchtduur, dus meer tijd om de interessante steden langs de route te bezichtigen.